

ראש השנה  
הילולא קרייזא  
שנת השפ"ז להלך  
אלען ט"ב

# בלא לילך

ע"ש כ"ק זוהר ובי יעקב חיים סטפאנין זצ"ל שמניג בדיטוזיט בגשיות כ"ק מון אדמור עט"ר שליט"א

## בליעון חודשי דאב"ש חסידי לזרק

### באר רבותינו

#### אמרות תהורות מאת רבותינו ה'ק'

### באר חיינו

#### בצל הקודש כ"ק מון אדמור שליט"א

##### האוינו

ה' בدد ינחנו ואין עמו אל נכר  
בלא פניה, אז אין עמו אל נכר מוסטלך ממנה הרע והמקטרגים.  
(מן הראש הוקן מסטאלין זע"א)

הוא עורך ויכונן  
הוא עורך ויכונן, פירוש אף שאותה בעולם השפל עולם העשרה, עם כל זה  
"ייכונן" לעלות למדוריונות העליונות והבן. (בית אהרן)

כ"י חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו  
כתיב "כ"י חלק ה' עמו" ואמר שני פשיטים, מה הוא חלק של ה? "עמו",  
והחלק של עמו הוא ה' ". ועוד כתיב "יעקב חבל נחלתו" מהו לשון חבל?  
פתוח ואמר, כי ישראלם בבחינות יעקב וכישישראלם יתאחדו ויתאגדו בחזק  
בחבל, אז הם נחלתו של הקב"ה. (בית אהרן)

כ"י חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו  
כי כמו שהחבל ששאדם אותו בראש החבל מלמטה הוא מנענע אותו עד  
למעלה, כך הם ישראל, כשבועשים רצונו של מקום למטה בזה העולם זה  
מניענים כל העולמות עד לעלה, ובניאם חיות וקדושת הבורא ברוך הוא  
זהה העולם.

ימצאחו בארץ מדבר  
"ימצאחו בארץ מדבר", מכאן ייפינען חיות הש"ת אפילו אין ארץיות דורך  
אין הייליגון דברו, וthonהו, אם הוא בתהו ח", ילי ישימון,زال מען  
מיל' זיין או יישימון. (בית אהרן כת"י)

##### שבת שובה

שובה ישראעל עד ה' אלקין  
ולכוארה הפסוק הוא תמורה כי איך אפשר לשוב עד ה', אבל פירוש הפסוק  
כך הוא "שובה ישראעל" עשוה תשובה "עד ה' אלקין", ולבר כואב תמיד  
עליך על הרע שלך ואתה ידעת שיש ה' המשגיח עליך וידע כל דבר ולית  
אתך פניו מניה אז הוא העת לעשות תשובה, אבל כשח"ז הוא נרש  
בתאות עעות ולא שם על ליבו שעטיד ליתן את הדין לפני הבורא בה".

קשה לו מאי לעשות תשובה.  
... בשבת שובה אמרו "שובה ישראעל עד ה' אלקין" עד חלק אלקקי שלך כי  
כל איש ישראעל יש לו חלק אלקקי ממעל, רק כשאינו טוב אוין אינו אצל  
ע"כ אמר הכתוב "שובה ישראעל" עד שתבוא לחלק חלק אלקקי ממעל.  
"ורפא משובתם" אני בעצמי, עפ"כ "זוהבם נדבה" אהשוב להם כאילו  
מעצם התעוורו לשוב, ואחר כן "אהיה כטול לישראל". (בית אהרן)

ערשתער שבת פון אייר  
בשעת לחים בליל ש"ק (פר' וילך חיפה) אמר מיר זאלן האבן גע'פועלט  
אלס גוט, דער אויבעשטער זאל העלפן א ישועה. הײנט איז דער  
ערשתער שבת פון אייר, יעדר שבת איין ערסטער, אבער הײנט איז  
דאך דער ערשותער שבת פון אייר. דער אויבעשטער זאל העלפן  
מזאל האבן א אמתן הרהור תשובה. (כ"ק מון אדמור זצ"ל)

הנה עומדים אנחנו לקרהת "ראש השנה" יומ שcallנו עוברין בני מרון, נזינה נא קיזוון של דברים מספה"ק בית אהרן פר' נבכים דף ק"ט טור ב:

בב' דברים צרך אדם להזכיר עצמו ליום ראש השנה והם "אמות" "אחדות", וול'; "אתם נזכרים היום" הנה אתם הוואוותיות אמתם, וזה יודיע לנו קרא ראש השנה וכברש"ת "אתם נזכרים היום" מהו היום מאפל ומאריך, כד האר לכם, וכך הוא עתיד להאר לכם כי ואנמי כי ששתהו כולם אגדה אחת ע"כ. ונדרף ק"ל אמר הב"א בלשון קדשו: "מי בכחיות אמת יכול להתייבב פפי הש"ת בר"ה, ע"כ".

וע"ז שח פעם כ"ק מון אדמור עט"ר שליט"א: "אמות" הוא אחד מהעיירים בעבודת הבורא בה כמו שכותב (הלהם ק"א) "דובר שקרים לא ביו לנדי עניין" וצריך לכלת במודה זו לא לرمות את עצמו ולא את אהרכ, וכל דרכיו ומעשייו שייחיו באמות, ע"ז זוכה להטובה, שירודו הין הוא אווזו, ובאייה מדרישה הוא נמיא, וכמה הוא צרך לתaskan את מעשייו אלם להקה הוא - אתם נזכרים היום "מלילס" וככאמור חז"ל (געים פ"ב דר מ"ה) "כל הנגנים אדים רואה והזק מנגן עצמו" והצעה להה הוא - ה"אמות" הוא אחד מהעיירים בעבודת הבורא בה כמו שכותב אחד את השני, ע"ז מנגעים זוכק"ל - מדריך יין או עובד ב"אמות", ושאל אחד מא"ש ואו נערט דעתך? השיב רביינו חז"ל "מית הארץ ואנוי - מיט פאהרין". והה"ק ה"מואר ושמש" דבר הרבה בספר בענין זה, ובפרשנות ראה הכהב ה' כללו הוא, העיקר הכל לאך לך לדרכ הש"ת באמות הוא ע"י דיבור חבירים... האך הוא דיבור חבירים - ע"ז נסעה אל צדיק.

ודבר בעתו מוה טוב להתעורר קצית בענין זה שהוא במסות אחד מהדברים העיקריים אשר נתנו לנו ונתנו לנו מאו אשר זורה בעולם אורו הנגדל של הבעש"ט הקדוש. וכאשר האדם יושב בביתה ובמקומו ואני נסע לדודיק לממוד את דרך ה', רך חושב בנספו יכול לשבת בביתו ולמלמוד תורה גם לעין בספרים של דל"ים וקדושים, ומה יכול לאת לאת למלמוד בפטלוי נברא בנסעה לצדיק, והו הוא אכן ישב והונה בספריו היראה, הרי איש טעה הוא ולכלל השלימות לאו, כי חכמה הוא לו צדק במנינו יותר מהנאמור כבר בספר היראה, הרי איש טעה הוא ולכלל השלימות לאו, כי חכמה הוא על האדם הנלבב אשר דרך ה' חיפוי, להתדק בעפר ונלחם ולשמעם במלמודים ולהתחמס לאורים, ע"י תורהם ותפליהם ולדרכם כדי לטהר ולשר מרודתו לאבינו שבשמים.

והנה מהמת ב"סיבות מוטל אף על האדם העסוק בביתו וורה לסייע על הצדיק, כמבואר בספר"ק מאר ומשמש כמה פעמים:

א- מהמת של כל דברו ישר בעינוי ומהשע עצמו לחסיד ולמדן ובועל מודות טבות, וכן מה יועיל לו כל הספר מוסר של לומד, הר חושב בעצמו שאין זה שיך אליו, ואינו מבן שהיה צריך לתקן את מזגמו בו, של המזמין אדם רואה חוץ מנגע עצמו, אך כאשר נסע אל הצדיק, והוא אך שהוא עופד את ה' הכל לשם שמיים הן בתרה זו בתפלה ואכילה ואשר צרכין, ידע ובין את מצמו שלו לאשרו, וגם ע"י דרכיו ותורתו ומותו הנגדל של הצדיק ישח'ת ליבך.

ב- היא סיבת הפעיטה, רוצה לומר כי האדם הרבה הרצה בענין נמצא מכובד שהחישב לעצמו שלפי יכולות כוחותיו אין יכול לעבד את ה' יותר ממה שכבר עופד לו כל דבר, שהוא אסורה להראות עצמו כאילו הוא מරוחק. אמןך דרך דאיתא בספר"ק ב"ת אהרן" אל תהי מפלייל כל דבר, שהאדם אסור להראות מהchip'יו יותר.

אם גם כל התועלות האלו קודם הנסעה האצלי הצדיק, יוכל האדם לקבל על ידי שיחיה לו מוקודם השקפה דרואה בו, והכנה דרואה, והיינו שיחיה לו קודם הנסעה האצלי הצדיק, יוכל האדם לקבל על ידי שיחיה לו מוקודם השקפה דרואה, קרוי וcieiyot בעבודת ה', עדין קשור הוא להבלי העולם הזה, כפי של כל אדם מכיר קצת מערכ' נפשו, והוא עלייה לא נעללה לצדק שהוא מונתק מהבלתי העולם, ועמו מובל באמצעות זוכה להארה, כן זכנו ה.

וכיינו מדי שינה בהתקרב מי הרחמים והסליחות מוחה מקום משכננו של כ"ק מון אדמור עט"ר שליט"א אבן שואבות בחינת "משכני אדריך נדיצה", ומאנ"ש קמים ונוסעים לחוג הימים הקדושים בציילא דמהימנותה בדים תרתת משמע ולהרחות את צמאום עופר מירז' זוכק"ל. ברכות כתיבה והתימה טוביה ושנה טוכה ומברכת ומתוקה.

פָּרָשָׁת אַרְבָּעָה אֶתְנָאָן אֲז [ווען] סֻקּוֹם עַפְעַמְס אַצְּרָה, וְוַאֲרַפְטָ מַעַן נִישְׁתָּדְי שָׁוֹלֵד אַוְיָדָם דַּעַם מַוְאָרַפְטָ נִישְׁתָּדְי שָׁוֹלֵד אַוְיָדָם יְעַנְעָם, אַבְלָ אַשְׁמָים אַנְחָנוּ - מִיר דָאָרְפָּן זִיךְ פָּאָרָעָטָן.

בפרט אז ס'רעדט זיך וועגן יידן צו רעדן אויף אַיידן אלזין וואס פאר אַיד דאס אַיז, איז בכל נישט קיין פשוטער זאָך, ס'אַיז געוואָרן היינט פון די לִיכְטֶנְטַע זאָכָן, מ'רעדט וועגן אַפרְּיעֵיר יַד אַיז רעדט מען אָן קײַן אַפְּהָאַלְטַ, ס'אַיז נישטאָ קײַן שום שאלות, נישט נאר מאַדְאָרְטַ נאָר באַמְּתַ ס'אַיז נאָר אַמְּזהָ צו רעדן, וואס מער מ'קען באָגראָבן אַיז נאָר אַלעַס אַגְּרָעסְעָרָעָמָז, מ'גְּיַיטַ נישט אַריַין יעַצְטַ וועגן יַאֲגַדְעַכְטַ נישט גְּרָעָכְטַ, אַוְאָדָאַיְס' אַיז אַסְאָךְ זאָכָן וואָס...- עַכְּבָר וועגן, עַכְּבָר עַצְמַן זאָךְ רעדן אויף אַייד, ווי געטעט מען נישט געגען, צו רעדן אויף אַיידן! ס'אַיז שאלות פון לשְׁהָרַ פּוֹן וּרְכִילְתַ מִטְּאַזְאָס אַרטְ פֿיַין, צו רעדן אויף אַיידן! אַיז שאלות פון לשְׁהָרַ פּוֹן מִזְאָחָת אַיז נישט שנאת חַנְמַ, סְטוּטַ זאָךְ אַיבּוּקְרָעְנְרָנִישַׁט וועגן די זאָכָן, די אלעַמְּזַעְתַ אַיז נישט געזאגט געוואָרָן אויף צְדִיקִים גְּמוּרִים, לשְׁהָרַ טָהָרָהָר מען נישט רעדן אויף ווער ס'זְאָל נאר נישט זַיִן, וועלכְּבָעַ יַד אַס אַיִ, אָונָן שְׁנָאת חַנְמַ, די אלעַ זאָכָן רעדט מען זאָךְ פּוֹן אלעַ אַרטְ יַיִן, אַזְוִי בְּשָׁאָטַ נְפָשַׁ אַיז שְׁוֹם שְׁאָלָתַ וְאַסְכָּוּ מִקְעָן רעדן אָונָן באָגראָבן אַיז אַגְּרָעסְעָרָעָמָז, אָוּ האָטַ מעַן גְּנוּנוּמָעַן אַיז מַיִן סְאָרָטַ דָּרָךְ בְּכָלְלַ? אָונָן אַז ס'רעדט זאָךְ וועגן אַיז וואָס מִקְעָן זַוְּכָן - מִקְעָן טְרָאָכָטַ עַזְוָתַ וְאַסְמָקָעַן, מִקְעָן זַוְּכָן וועגן צו עַפְּעַס אַרוּסַ הַעֲלָפָן אַיז אַיִן זַאָךְ, אַזְרָקַ מעַן טְרָאָכָטַ וועגן דָּעַם, אָבעָר וּבוֹא דְּרוֹבָא דְּעַטַּעַס נִשְׁטַ וועגן דָּעַם, ס'רעדט זַיךְ סְתִּמְמַ אַבְּיַיְמָקָעַן יְעַנְעַם באָגראָבן, אַזְוִי וְיַיְמָהָטַ גְּנוּזָגָטַ פְּרִיעָרָט דָּעַרְוַיְילַ פְּאַרְדִּינְטַ מעַן אַז אַלְיַין ווערט מען בְּסֶדֶר מַאיַּז גַּרְדְּנִישַׁ שְׁוֹלְדִּיגַ, דָּעַר אַיז שְׁוֹלְדִּיגַ אַונְגָּר אַיז שְׁוֹלְדִּיגַ, שְׁלוּם עַלְיַיְ נְפָשִׁי אַיךְ יַדְקִישַׁ מִמְּנִינְתַ מִשְׁתַּחַתְקָאָטַן אַונְמִיר דָּאָרְפַּןְ פְּאַרְשְׁטִיְיַן, אַז מִיר זַעַנְעַן נִשְׁטַ וועגן אַזְוִי דָּאָרְפַּןְ מִשְׁתַּחַתְקָאָטַן אַונְמִיר דָּאָרְפַּןְ פְּאַרְשְׁטִיְיַן, אַז מִיר זַעַנְעַן נִשְׁטַ

בב"ה הינוין איז א מצב ס'אי דא ישיבות און כוללים מאיצט און מלערנט, ב"ה  
ס'האט טאקע אסאך מעלהות און דעם, אבער מ'דארכ איקיכ אריין טראכטן או  
שטייט מען אין די וועלט, וויפל טאקע באמתה האט מען אהבת התורה, וויפל  
טאקע לייגט מען אריין ד' נשמה אין דעם און די הארץ אין דעם, ס'איז דא אסדר  
היום מג'יגיט און מלערנט ד' ערשות סדר צוויתע סדר דרישע סדר פערעטע  
סדר, מ'קומט און מג'יגיט און מלוייפט און מלערנט, כשלעצמם איז דאס א  
גראויסע זאך, ב"ה מבاطלט נישט די צייט, אבער וויפל באמת - וויפל אהבת  
תורה לייגט אין דעם, וויפל קענען זאגן אויף זיך איז ס'האט אמאל פאסירט איז  
מזהאל נעמון א גمراא און געבן א קוש מיטן גאנצן הארץן - ממש מ'קען עס  
ニישט אפשידן, עסUndיגט זיך ד' סדר דארך מען פארמאן א גمراא צו א  
צוויטע [ספר] נישט משנה וועד, מ'דארכ אמאל אוועק לײין א ספר, ווער קען  
זאגן אויף זיך איז עס מאכט זיך איז ער קען עס נישט אפטשעפען?! סי ווען  
מהויבט אן לערעען מג'יגט א קוש ד' ספר מיט די גאנצעץ הארץן,  
המשך ד'ך

הכנה פארן נייעם יאר, אידיידער מיהויבט אונ דיבּהנָה דארך מען קודם כל דאנקעטן אויף די יאר וואס איז אריבער, אלע גוטע זאכן, שטייטי מודה על העבר מבקש על העתיד, די גוטע צייטן פון די יאר וואס איז אריבער דארך מען געדיניקען, אויב' ס'האט זיך געמאקט אמאל ער האט אדרין געכאנט א געשמיינקען דאוועגען צו א געשמיינקע ערנען צו עפֿעס, דארך מען עס געדיניקען און מחשב זיין, איז מאיז אביסל מחשב קען מען גיינן וויטער, איז מאיז נישט מחשב די גוטע זאכן וואס מהאט געהאט בייז יע策 איז שוער צו גיינן וויטער, איז סיין גאנרטש קיין חשיבות איז וואס קען מען שוין בעטן, ליטּ די אלע זאכן וואס - איז טאקע ס'פעטל אסאך זאכן - מהאט אסאך זאכן וואס מזדארך פראדעטען, אבער מיט דעם דארך מען געדיניקען די גוטע זאכן וואס איז אריבער, אונ אינגען פון די גרענטע זאכן וואס ס'געדיניקט זיך יע策 [אייז איז] ב"ה קובוץ יונגנעליט האבן זיך אונטער גענוןמען עטיליכען ואוכן - צוויי חדשים בערך איז יעדן שבת נאכלע עסן האט מען געלערנט נאכלע עסן בי טאג, ס'אייז אזאך וואס קומט נישט אן איזוי לייכט, ב"ה דארך מען דאנקען דער איירברשטער פאר דעם, אונ געמען פון דעם בח אויף צו גיינן וויטער.

נו, מושטיט פאר נייעם יאר דארך מען דאך אלעלמאל קוקן אויך ד זיאקן ואס מאדריך פארערכטן. בפרט אין אزا מין צייט וואס אין די לעצטע פאר חדשים איז אסאך שוערער נזירות וואס איז אסאך יאן נישט געועען, וואס איז נוגע צום כלל, בפרטוט ס'אצוויטע מעשה, אבער ס'אך נוגע צום כלל, די גיין איז מליטער און מהאט אפגענסטען די אלגע געלטער מיט די אלע זיאקן, ס'אי שיין אסאך יאן נישט געועען איזו שוער איזו ווי ס'געווען און די לעצטע פאר חדשיין

די טبع - די ערשטע זאך הויבט מען גלייך אן זוכן אונז זוקן וועמען צו באשולדיגין, אײינע פון די גראָעטען מעלהות פון דעם איז איז נעמַט מען אראָפ די שלד פון זיך, ב'ה מיר עונגען יישט שולדייד, דער איז שולדיג אונז יונגער איז שולדייד, אונז דער איז יישט בסדר, אונז דער איז יישט קיין מענטש, אונז דער איז אָרטשע, אונז דער אהינ, אלעס איז אָבִי אָרֵיך בְּין בסדר, דאס איז דער עיקר, מ'קען וויטנער ממשיך זיין אלעס, וואָס פֿאָר אָמִין זאָך אַיז צו וואָרְפּן די שולד אויף א צויטוינער?

אם אין נישת קין אידיישׁוע וועג, מיר טרעפָן די שבטים קומען אין מצרים  
קומט צו גיינן דארטן א גוישׁ קיסֶר - עכּוּפְ ס'האַט געהִיסֶן אָז ס'אגוישׁוע  
קיסֶר, און ער הויבט אָן מוטשען, מרגלים אתם מיט פארשידינע זאָקן, זאָקן וואָס  
אייז נישט געשטויגן ווישט געלפּויגן, אַנְרַמְּאַלְעַזְךְ אַז מֵיהָט געדראָפְט  
זאגן ער האט זאָר אַנגעטשעפעָט, עפָס נישט אַנְרַמְּאַלְעַזְךְ, איך ווייסׁ וואָס  
ער וויל פֿון אונז האַבָּן? און דאס, די שבטים האַבָּן גַּלְעַד פָּאַרְשָׁתָאנְעַן אָז ס'אייז  
ニישט דאס, אַבל אַשְׁמָנִים אַנְחָנוּ, נישט דער אַיז שׂוֹלְדִּיגְנִי שׂעַנְרָאִיז  
שׂוֹלְדִּיגְנִי אַבל אַשְׁמָנִים אַנְחָנוּ, מהאַט נישט קין השָׁנה אַין די גַּאנְצָעָה מעָשָׁה [וּוְאָס]  
אייז געווען דארטן, אַבעְרָס' אַיז אונז נישט קין השָׁנה יעַצְטָ, עכּוּפְ ס' זיִי האַבָּן

באר אהרון ~

## **בירור על הסדר היום של רבינו האדמו"ר הזקן זצוק"ל**

שוחה בראיות השחר והקרבותיהם שהם נגדי עולם העשייה אנו ציריך להעלות אותם  
וזו עמוד אחד שיש בין כל עולם וועלם ובאמצע כל היל והיל, ודרך העמוד הזה  
ללה כל היל והיל בחיבורו של מעלה מנו ונכל בו וכיו והנה סוד הקדש הזה הוא  
א"י בירנברג בירנברג ברב

בתבונת הכהן איש חי שנא א' וחוי אות א' זל; ולון תקינו קדיש בין כל עולם ועולם אחד העולמיות המתווך על פי היסוד במספר התיבות והאותיות שbow תהייה שלימות ואישיות העולמיות יושע וכוכבו אדור על-ידי העולמות.

הויסי הארייל שם ובזה תבין למה בין עולם ועולם תקנו בון כל קדיש א' חזון מון עולם  
הבריה לעולם האציליות שהוא בין גאולה לתפללה וכו' ואין לך סמכיות גדוול מהה ואין צורך  
לההעלוות ברבירה באצילות וכו' וזה טעם מאמרם זבצער לשריך לסכו גאולה לתפללה וכו'. ועיי' יש  
עד שום הקדושים שלאחר שמוי' הוא לנצח בקהל השבעה עיי' תפילת שמוי' על ההורין  
ויעילו לאילו מלכים ומלכויות לאילו מלכים ומלכויות לאילו מלכים ומלכויות לאילו מלכים ומלכויות

המהר"ל מפראג בספרו נצח ישראל פרק כ"ב ע"י הקדוש וכוה לזכורותיו, יש לאדים דבריות יותר על ידי קדיש שאחריו התורה עד שמביא הרכבה והקיים מעולם העולין, וכן שיש במדרשי ליק"ש משלי רמז תקנ"א נדיין עמים נאנספו עם אלקי אברם וגוי מואוד עלה (תהלים נז<sup>א</sup>) אמרתי שמו של הקב"ה מתעללה בשעה שעשו ישראל נאנספים לבלתי כנימות ובמי מדרשת ווותני שבח ונולאה להקב"ה, אמר רבינו ישמעאל באotta שעשה כשבשומין הגדה מפי חכם ואחר רק עוני בגין יהא שמהר ורבא באotta שעשה הקב"ה שמה ואומר למלאכי שרת בואה וראו עוז שיצירתי בעולם במוחו זה משיחינו אותן, באotta שעשה מלביישי הקב"ה הודה והדר לך נאמר (משלי יד כח) וזה רורת מלך הרו לך מיבור כי השבחה הזה הוא מברך לעלם ולעולם עליימן עליימא מירוד למעלת התורה אשר הוא בגב מגוון העולין.

**סדר**      **ואה"כ הקדי"ם**      **וידוע שבן כל המעללה הבלתי נועלם העליוני**

כ"ק מrown אדמור רשלט"א אמר פעמי' בשנת תשנ"ז ו"ל; הנה בגודל מעלהו וכחו של הקודש כבר הארכיו גודל החשיבות של הקודש והעונה איש"ר וארכיות ברורים תקצר הרוחה מהכל.

ובנותן טעם להביא בזה מאמר רוזל הדיווע, אמר רבינו יהושע בן לוי כל העונה אכן יה שמייה רבא מברך בכל חזו קוראים לו גור דינו שנאמר בפרק עזרות ממשם דברכו ה, רב חייא בר באבא אמר יוחנן אפילו יש בו שמן של ע"ז מוחלון כלל, נתיב הכא בפרק עזרות וכותיב התרם כי פרוע הוא. ע"כ. ופירושי זיל על הכל בחזו - בכל בונתו, ובתוכספה מוביא באופין אחר,

וז"ר ו"י אמר דיש בפסקתא במשמעותה רבי ישמעל כל אלישע דאמר התם כשיישראל  
ונכנים לכתיב בסיסיות ואומרים יהא שםיה רבא מברך בקהל רם, מבטלים גיווית קשות עכ"ל.  
ושניהם בן פרשוי ובן פ"ה תוס' צדקו חז"י, הרי צורכים זהירות יתרה לענות אמן יהא שםיה  
רבא ברבול רה ורבבל רהו ורבו

וה שתקו אמיית הקדיש בין כל חלק ומולקי התפלה הטעם הוא שאחרי שגמרו של מוסים של התפלה הקדיש מעליה אותו אל השלב השני, ובאייר הגויעין"ב יסידורו שהקדיש הוא בכמו עמוד שבען עולם לחבר ומעליה מעולים לעולם, והקדיש בא אחריו כל שלב והוא המשך אמיה של ברכות אל משלב השני ומעלה עד גלויות

וזל סידור העב"ז אחר סדר הקרנות עד כאן הוא תיקון העשיה אומרים קדיש דברנן פעולתו להעלות העולמות וכו' כי הוא בסוכו העמוד קשור בין עולם ודור העומד הוא עליית כל לעולם לחבירו וכו' והתפלות עולות שם בהדרגה בעזר השכינה והוא סוד ה' לדאיו ננד

ומקור הדברים באירועם בראיש דרשו הקדוש - תקנו קדיש אחד בכל שניי עולם  
ששולב ותהייל בו המראשון יערניא הרדייש שבורחן הווו ל' דמשלה כללן בראשינו של הפהלה -

## קדשם בקדושת השבת

**בליקוטי שונה ד' ווורתה:** הדריקים הוהילכים תמיד בקדושה ומוסכלים ברומיינות הנורול והקדושה שבא להם הבחרות הנורול והקדושה מותנו צנעת מלאיה.

הראה ר' אליעזר בן של הרה'ך ר' אלימלך מלויינסק ז"ע, הראה לאחד מהצדיקים נודל בה קדושת השבת של אביו ה'ך ז"ע, שהכניסו אל המטבח של בית אביו בעש'ק לפנות ערב וראה א"יך

ב' אדר' הרה' מקבאוב (נועם שבת התשעים עמי ו') סיפור בשם זקנו הרה' רבי שלמה מכבאות צ'י' שבכל ערב שבת אחר החזות היה נכון הרב רבי אלימלך לברית המבשלה והנינה ידו על המזווה ואמר עם גינויו עיצט האיליגע שבת אזן מידארף וזה פאר איר צוגירין און מידארף מהחר בתשובה זיין באח עכשוי שבת קודש וצריך להחונן אלאיה וצורך להרהר בתשובה, וסיפרה המשורת שמכה דבריו הקדושים אל נזהורה התעוררת מושרות ונ贇נצה בהן הרהר תשובה עד שהתחילה בול לבוכת מדורם התרנסות.

כספר בואה של שבת: ישobar בזמר שם ה' האסוף ועם שבת וכור' משוך נועם יראטן וכוי קדרש בקדושת השבת ומחייבים מהש"ת שנכטף לנעם והשבת, ועל ידי זה נזהה הש"ת ימשוך עלינו נועם יראטן, כי מஹמות השבת מתעורר באדם יראת ה' כמרמז בויה' תיקונים ט' כ"ד ע' בתיבת בראשית' אותיות יראת ה' שבח' ע' ובן מבקשים מהש"ת שליל רדי היכוסיפים לטעם השבת יקרוש אוטו בקדושתנו ונעם יפתח לנו את רצוננו בעניות.

# באר הילולא

**רבינו הרא"ק רבי ישראלי מסטאלין זצוק"ל זיע"א**

פרק האיש מקדש

רבי יואכין כהנוי בן תרמג' נשא את הרכבת ברכה שיגדל בתו של הרה"ק רבי דוד מזלאוטופולי זצוק"ל בנו של הס"ק רבי יוחנן מרוחמייסטרווקא זצוק"ל החתונה התקיימה ברוחמייסטרווקא ולאחר חתונתו שעאר סמוך על שלוון חותנו.

רבינו התנגד בדרכו הקדוש כאשר כל דרכיו טמיין ונהרים ממשעה שוכבות שקרה היה להכינים, חסידי רחמים וראים מטעם קדשו של רבינו את דרכיו הקדושים של רבינו נכונו אל הרה"ק רבוי דוד וחונן רבינו צוק"ל בבקשתו שידבר עמו חותנו איזה זמן והחסדים רואו שידבר עמו כך וכך ביקש פניו שיבקש מאביו הרב הקדוש רבי יוחנן לדבר על רבינו שישהנה את דרכו, עבר איזה זמן והחסדים רואו שידבר עמו מאדריכו הקדוש שאלו את הרה"ק רבוי דוד האם דבר עמו אביו איזה זמן והחסדים לשאל האם יוזו לו אם אביו דבר עמו ורבינו ענה להם שדיבר אותו, ומה אומר אביהם על קר הפישוט להקשות, אמר להם הרה"ק רבוי דוד; אבוי הק' אמר ווען איך ואלט וויסן פרער זיין גראיסן אמרת און זיין היינן מוח ואלט איך נישע גערעדט מיט אייהם פון דעם.

ב"חצרות הקודש" שהשתרעו על פני תשע ערים, אוילקה, ברונגה, הורדוק, טורוב, ליבושי, סטיפן, קוידנוב וסטאלאן כמושלט בכיפה. בה שכונה כבוד השושלת של רבי אהרן הגדול מקרליין, היה מהז'ר על ערים וכפרים להציג את העולם בתשובה, בנו מרא הסבא קדישא רבי אישר התישיב בסטאלאן והמשיך את מסורת אביו, בנו מרא אדמונה<sup>ז</sup> ביסס וארגן את החסידות קארלי ובספרו "בית אהרן" עיצב את דמות דיקינה הרוחנית, אשר מנות שבע כל כסאו נבו מרא אדמונה<sup>צ</sup>. נשיאותו ארוכה רך כשנה אחת והוא נפטר בשנת פ"ו לח'י.

פעירתו של מרו אדמוה"ץ לא השאירו חלל, החסידים הוותיקים שמרו אמינו ל"בית אהרן" והמשיכו לנשוע לטבעlein ולפקוד את בית הרבי בכדי "אדמוי" הזקן ומרו אדמוה"ץ, בלבם שיפחו תקופה כי החודר שיצא מגע צדיקים הילך ישראל'קה - מרו רבינו יפרח ויתן פרי היילום, מועצת הנאמנים שלחו מכתבם לחסידי טעали מקרוב ומרחוק לעורר אונם להסתונפה בכל הנצר משראשי האילן הגדול. החסידים שנותיתמו זהה אחר זהה מפן אדמוה"ץ ובנו/אביו מרו אדמוה"ץ ונשארו ללא פניאג ורעה רוחנית - נענו לקריאה והכתירו את 'ישראל'קה - מרו רבינו למלא מקומ אבותוי הקדושים.

גדל מין ורבינו ונשא חן וחסד בעיניו כל רואיו בפקחותו ובתפיסתו מהירה, בחריפותו ובעז רוחן, כבארות פלא פרוח ועלה מעלה עד שהיה לאיש האשכבות, תורה חכמה וגודלה במקום אחד.

חצר הקודש בסטאלין היה בניו בצד הכנסת באMISS, והיה מוקף שדרה של עצי סרק מצד הרחוק וכן עצי פרי כלפי פנים, והתנוטס לתפאהר בככר ה"שוליהה", וערקלינוי המרווחים ומפעדי רהיעו וכליו הרחיבו את הדעת, ביתו היה פתו לדורותיו, וכל קשה ים ומר גורל מצא אצל עזה, תושיה ועיזוז, כרואה רוחנית נאמן שמר וגונן על עדתו בימי צדקה ומוצקה, ובזכותו פסחו על העיריה הפורעניות שהיו מנת חלקו של קהילות אחרות בתחום המושב. האceil מרוח על כל העדה ועשה את העיריה הנידחת לתלפיות ולמטרופליון שעוני רכבים נשואות אליו פקרוב ופרחוק.

לאחר מלחמת העולם הראשונה חלה את חלי, ידע את אבחנת המחלה (ארניריה סקליזיט) והבין את משמעותה, אך לא גילה סימנים של מריה שחורה, והוא היה אומר "לא נורא מפני המוות, מעולם לא וידנו מפניו" עני כהו מראות, אך יכול לומר הדרת כבוד ושלות הנפש. בשליח הקיים שנות תרפ"א התקפו עליו דברי הרופאים ונסע עם שלושת בניו ר' אשר ר' אהרן ור' יעקב להאמכורג שבשאצנין, אך מי האמור לא העלו לו ארכונה, ובtems ב' בראש השנה שנות תרפ"ב נסתלק לגני מורומים. לאחרת ראש השנה הובל לפrankfurter על נהר מיין, ושם הובא לבית עצלים, תלמידים מה שנאמר בזואות; כללות הנפש אל שורשה לא שהו לעשות בכדי, ואם יכו קאי בדרכ - לא יולכו נביית, חוץ אם היה חלק אליו שעוט למלינו, קרלון או דרוהובי. יצאי חלצו של רבינו היי בנו הרה"ק רבוי אשר מסעלאין, הרה"ק רבוי משה מסעלאין, הרה"ק רבוי יעקב חיים מסעלאין-ארה"ב, הרה"ק רבוי אברהם אלימלך מסעלאין, הרה"ק פרן אדמוני ז"ק"ל, ובונתי צוח, מרים, רבקה וננה.

חסידים מספרים

הר' יוסף שאל ז"ל ספר בשם הרה"ת ר' אפרים סופר ז"ל, בראש השנה בדור שיחק רבינו עם החברים בני גלו וסידר לפניהם משפט - זה יהיה השופט ושני לו עיד עדות והשלישי יהיה העורך דין, ולאחר שחילק את החקדים לכל אחד ואחד שאל את החברים וכי שמאבד לעצמו ובאייה תפקיד עמיד את עצמו, וסידר לפניו שהוא ישמש לשגיגורomid נכנס להתפלל זודיבר עב על ישראל. בנו רבינו ר' אברהם אלימלך מקארולין ספר שהרא"ק המקובל הגאון הגדול רבי גרשון העניך מרצדין זצ"ל אמר על רבינו עיר דיננו ונישן קיini מענש נאר גאנאלליון, ועוד אמר עלייו כל דבריו שהוא מדבר הם מאמרי ח"ל.

## הערכתה של הרה"ק מושארטקוב על רבו

הרה'צ הrk' רבי ישראלי מושארטקוב זצוק'ל שאל את חתנו של רבינו הרה'צ מסדר'ג חותנו אדמיה'ז צץ' של שפנ'כ במאילנאו אס חותנו התפלל לפני העמוד, ונעה לו כי התפלל, ואמר אליו ויא זאו האט גיקענט איזא אקעדייגע בריה איזו שעווין, והוסיף לדבר כשביתר רבנו אמר בהא'ל, מיר זיינע גיעווען יידידים נאנטינ. אבידה' גולדה אבדנו. אבדנו בחפהו כי מפמי הרעה נאסר הצדקה. ער אית בעש איז מאהא איהם געווופן, מהא איתם גידארטען דארענו.

רצית בו וקדשו

**מכל מהו** "ובשביעי רציתיך וקדשתו" ה'ב' ברכחה זה שהם מקדשים את יום השביעי (ברכת אהרון)

סיפר כ"ק אדמור"ר רבי משה הצע"ל מטהளן צ"ה "ער'ה תש"ג" בעת עירית  
השלוחן ביהמ"ד בית ישראל בשנת תרצ"ג, שעיל' ימי ראש השנה היו מגיעים לקארלון הרבה  
חסידים מכל הערים מוסכין, ובצום גודלה היו ובינו אדמונה"ז וכן אדמוה"ע מקובלים את  
העולם ליהדות ולברכת הפייה, ובשנה אחת לא קובל ברכבת הפייה נ"ל, והה סיד אחד  
שהיה מוקrab מאד עם אדמו"ר מודראהביטש ז"ע, שאל אותו החסיד מהו נושא השנה הזאת  
מכל השנים כי העולם חוכם כל היום בכלות עינם, ונעה לו אגד לך סיבת הדבר כי בשנים  
האחרונות היה יהודי אחד סוחר שואה בא על ימי ראש השנה לקארלון ובכאן היה מתעורר,  
אםונן אחרית היה הדבר כשהיא נסע לחיטו ואו היה עושה כל מה שלבו חפץ,

בזה הלשון אמר הרב ר' משה ל' זע' ; והם בעולם האמת אין גוועהן א פארשטיינטער צאף זיין צעטיל אייז גוועהן א פארשטיינטער , וכשהגעה ר'ה טען הסוחר הואה שיתנו לו לעולות לא קארליין בככל שנה , ואמרו שעיגנו אייז ד' ביכער באם לא חסר אף פעם ולא התעכוב משום מיניות שנות או מפני נסיבות אחרות או יונן לו רשות לבוא על ראש השנה , ובדקו ומצאו שמאו שקיבל עליו לנסוע לא קארליין על ר'ה היה נסע במסירות נפש בכל מצב שהוא ולא הסתכל על הפסק ממון , ע'כ אייז ער ויועהן בי אונז האבן מיר זאך אונגןץ טאג פארנומען מיט דעם טאטין לטובתו . ורבינו משה להע' האט פאר גישטעטל - אבל מיר האבן עם שיין אפרילוועט וואס קען שעינער ניסחן זיין . והאדמור' ר' רבינו משה לה שמע כל זה מריההbid בירור יייזער יהט אונז'ער ג'רבאראטומיינ' זיין' גמאות אלון . אבל אלאי לד בעקבוי געטל

כוללת צעטן

שבת שבין יום כיפור לសוכות אמר מון הרה"ק אדמזה"ז  
 "יע"א להרה"ח ר' יום טוב שמהקה קודם התפילה: דער לויינט  
 מיר דיא כלולות צעטלען, איך וויל זיך זונ מיט גוטע ברידער,  
 דער טאמצע אומט אוניגנט או א גונגעראל ליעיגט זיך נישט שלאלפין  
 בער מאכט דעם ראנפערוט ואס האט זיך מיט זיין פאלק גיטאן  
 דעם טאג, אין דער פר' מאכט ער דעם ואס האט זיך גיטאן מיט  
 זיין פאלק דיא נאכט, דער אלטער נישכיער האט זייניגט שאינו  
 הולך לשון בער פראזאיגט על חמישים פרשאות שלאי קירה  
 שום רע"ז, בודאי אינני יכול להדmoות אלין, אבל צאי לך בעקב  
 האמן. וקרא הצלולות צעטלען ועמד כמה פעמים על אחדים  
 מהם, ואמרו: "יעצט איי דער זונ פון חסדים, הש"ז ת אזל געבן  
 חסדים טוויבס (ברכת אהבו)

וליהה זו ע"י הגם שמי הנוראים הללו ימי רצון כמו שנאמר אדרשו את ד' בהמצואו ונדרש על עשי'ת עכ"ז העיקר תלויה אהבה ואחווה ושלום וריעות הנטוועה בין אדם לחבריו יתד נאמן בכל תומוט.

ונרמז זה בלשון הפסוק יום תרואה יהה לך שם שפירשו אם היום הוא תרואה - פירוש ריעות, או היה ה' לך במאמר והי בשורון מלך בתהאף ראי עם וכוי עין בפירוש רש"י "ל' כי לו לא ואת לא אפשר לקבב היום הקדוש רק אם יש שלום ואחותה וויתות בין אדם לחבריו. לכן אהיה שפחו מעשיכם - הינו לשחר המעשימים טובים שלום שלא עשו ח"ז באיה פיה ומוחשבה רודה ח"ז, וכי שאמור בכבוד קדושות ממן א"ז וליה ה' ז"ה ע"פ הרופא לשוברי לב ומוחשב לעצבותם, הינו מי שיש לו לב נשבך לפני הקב"ה באממת עוזר לו הש"ת, הינו שהוא מהכש לעצבות שלו שיהיה לנו רוק שמה וטוב לב בעבודת הבורא יתברך שם, וע"ז צריך להיות ישוב הדעת ומהשיבות טוהרות.

אחד מילד' קארליין כתב: כשהיה ילד הביא אותו אביו פעמיים בראש השנה לימי הכנסה של דרבינו אדמוץ", לאחר תפילה מוסך כשבנה מן התיבה ליצת נעה מקום פניו עבו רביינו עד הדולת, ואביו החזיקו על ידי שיביט על פni הרה"ק, פחד אלקים נפלת עליי ונידח בין האנשים כדי לראותו, שופרות אחדים ענד תוך חגורתו הלבנה זהבית ו גם הייראומלוק לבנה זהבית והחיזיק קופסת טבק מזוהבת, וגם ראה אותו בפעם אחרת בראש השנה לעת ער בעזהו מומחה שלבד והוא על רכס א ייעול וROLLA איזו הרדלה Dolka מהאר לברא האה ברדר.

ממושה מקראיין זי' ע' שאמור בשם הסב'ק הרא'ש מסטה  
שרראש השנה צרכים להזות אצל צדיק כי ברוב  
הדורות מלך ביום הקדוש אפיו ייחידי בעיר כי עיצומו של  
מלך.

ובכabbת הרה"ק הרי"ם מקאויניען זי"ע בכ"ק של'ו: בשנת ה'היה הולך החולין הידוע רח"ל, וחללה בזה ר' עזקל מעתה מסטאלין ובכלי הדקדוש בשעת החולין רח"ל לא היה יכול ללבית המכמת ואוח"י הוטב לו מעט ובא להפalias, אחריו תפיאו אותו והוא אמר לו גוי אהים עם עפsum מפי החולין, ויצא לחוץ ואמר צ"ק אה"מ"ר הרה"ץ זוקל" וראה אותו והזמין ב"י א"ר ר' דוד ר' טאמאלע האט גיאת ראש השנה מז מען זיין ב"י א"ר יוסום ריבפור אפיקלו איניאור אלינו און אונאלד.

ובכמו כן אמר כ"ק מורה אדמור זצוקל להר'ח' ר' אהרן הוייגט  
אלא בשתת תשיט': דער ווועיד האט דאך שונן גיאנט ראש העז  
אונס כי פיר אפלוא איניער אלין אין ואיל ועה לו הרה

דר' אהרון ז"ל אמר מיט דעת רבין אי נאך בעשר. ואמר רביינו הטעם למה מטאשפן בר'ה ר' ריבניאו כי ישוון מל' בהתארך ראשי עם יחיד שבטי ישראל, ועוד כי הוא אימה גודלה ושמהמה להפוך. (כתי אהרון לשבע שובה דה קל) זה אמר בעזום גדליה בערב בשנת תרכ"ד- ביום הקפורים שיאו הוא אחת אחת ושתיים וכוי עד אחת ושבע ונעשה הכל אהודה ומתקפרים ישראל ונכנים בראשות החידר רשות הקב"ה מוה נעשה אהודות - ופניהם איש אל אחיו, בפרט בכימאים האלו עת לעשיות תשובה עד יה"כ, וביה"ב עצמו שם עת שעננה לקוראו אפילו ליליחיד ופשיטא לרביכם והוא עת רצין לפועל בתפלה כל דבר הן בגשמיות ופשיטא ברוחניות ר' ריבניאו יש לה' כל' ז"ה

ההרא"ה ר' יוס' ט שמהנה אמר בשם רבינו מון אדמוה ז"ע, או מיקען ניט זיין בא א צדייך זאהל מען האמש זיין כייווישן א סאך אידין.

בכל תאקע רעדן אויף אַידן, מדארך נישט לוייפן ביידארטן, דא אין שולח אליז אַידס אויכט נאך געלאון דעם ענין, מײַערת אַסאָר מאָל אוֹז צוֹ האָבן טענונות  
צענען אלע דארט, אויב אַיינער מאָכט עפֿעס נישט בסדר צוֹ ואָס, אין מען גלייך מעיר אָון מִהְאָט טענונות אָון סְאַיז אַיְבּוּקְעַרְעַנְשִׁיט, [אַבעָר] אוֹז אַיְינְעַר מאָכְט עפֿעס אָגוטע  
אָז בְּדַרְךְ כָּל זָגְטָמָן נִישְׁט קִינְגָּוּ וְאַרטָּן, אָון אַפְּילְוָו אַוְיבָּ מִזְאָגָט אִיא גָּוּ וְאַרטָּא אִיא עַס נִישְׁט מִיטָּן צֻלְּבָּן בְּרָעָן [אוֹן] מִיטָּן צֻלְּבָּן קָאָר וְיַיְפָּאָרְעָטָוּט. דָּאָס פָּאַרְשְׁטִיטִיז  
דָּאָס אַיְיָה דִּי הַפְּרָקְהַגְּוֹר פָּוּן וְוָאָס סְדָאָרְפִּיךְ זַיְן, מַרְעַדְטָס אַזְוִי פְּלִיל וְעַונְנָה אַהֲבָתְהָ בְּרִיכִים, סְדָאָרְפִּיךְ זַיְן אַמְּכָבֵט כְּמַעַט וְאַס מִזְעָהָט נִישְׁט קִיְּוּ שְׁלַעַנְטָס אַוְיבָּ יְעָנָעָם, אַס'מְאָכְט זַרְקָאָל  
אָז מִקְרָה וְאָס מִזְעָהָט עַפְּעָס דָּאָרְפִּיךְ מַעַן עַפְּעָס זַאְקָן צַוְּוָס, אַבְּעָר מִאַיְיָ אַזְוִי פְּלִיל אַיְנְגָעָטָן מִזְעָהָט נֶאֱרָד דִּי גּוֹטָס אָן דִּי מְעָלוֹת פָּוּן יְעָנָעָם, סְאַיְיָ כְּמַעַט אָז סְקָומְטָס נִישְׁט אָוִס  
צַוְּעָה עַפְּעָס אַנְדָּעָרָש, אַזְוִי וְאַלְלָט גַּעַדְאָרְפִּיךְ זַיְן עַכְּבָּרְפִּיךְ, צַוְּגַעַן אַגְּוֹת הַרְגָּשָׁה אַיְינְעַר פָּאָר דָּעַם אַנְדָּעָרָן.  
דָּאָס אַוְיסְעָט דָּעַם וְאָס אַיְיָ אַרְכִּינְגָּזָאָךְ וְאָס מַדְאָרְפָּטָא, אַזְוִי דָּאָרְפִּיךְ דָּאָרְפִּיךְ, בְּדַרְךְ אַגְּבָּגְרִינְגְּשָׁר יְזָרְקִירְעָן, סְאַיְיָ נִישְׁט דָּאָלָע גּוֹטוּעָה שְׁפָעוֹת אַוְיכָס, אָנוֹ חַיְיָ פָּאַרְקָרָעָט  
- פָּאַרְקָרָעָט, אָז מַטְרָאָכְט וְעַונְנָה מַכְבִּיל יְזָרְקִירְעָן, סְאַיְיָ נִישְׁט דָּאָלָע גּוֹטוּעָה שְׁפָעוֹת אַוְיכָס, אָנוֹ חַיְיָ פָּאַרְקָרָעָט  
אָזָן אַגְּוֹת וְאָרָט, סְאַיְיָ אַזְוִי וְאָס אַיְיָ גַּעַוּעַן אַלְעָד דָוּרוֹת, מַוְיִסְטָס פָּוּן דָעַם, מַהְאָט שְׂוִין גַּעַוְּהָן, דָאָס בְּרִינְגְּסָט אַלְעָד בְּרָכָתָן צַוְּמַיְאָד  
מַאיָּ נִשְׁטָרָאוּ. בְּכָל, נִשְׁטָז אַזְוִי פְּלִיל זַיְן אַיְנְגָעָן האָבָן, טְרָאָכְט אַבְּיִסְלָמָן מַעַרְפָּן דָעַם אַיְבְּרָשְׁטָן - שְׁוִיתִיְהָ לְנֶגְדִּי תְּמִיד, מִאַיְיָ אַזְוִי פְּלִיל פָּאַרְנוּמָן מִיטָּן דִּי אַיְנְגָעָן  
בָּאַקוּוּמְלִיכְיָן סְזָאל אלְעָס זַיְן אַיְפָּן בְּעַסְטָן אַיְפָּן, אַס סְקָומְטָס אַז [וּגְעָן] מַדְאָרְט טְרָאָכְט וְעַונְנָה אַחֲרָבָרְטָן, אַיְיָ קּוּמְטָס עַס אַנְשׁוּעָ.  
נוּ, עַיצְצָת אַיְיָ דִּי זַיְן, יְעַצְצָת אַיְדָאָךְ צְוּרְגִּיטָן אַיְפָּן יְעַמְּדָן הַנֶּפֶשׁ, צְוּרְגִּיטָן אַיְפָּן יְעַמְּדָן  
לְאָמֹר זַרְקָה זַיְן עַל האָמוֹת, אַבְּלָא אַשְׁמָם אַנְחָנוּ - סְהָאָט וְנִשְׁטָז צְוָאָה מִיטָּן קִינְגָּס יְשָׁטָן, סְמִינְטָס נֶאֱרָן אַונְגָּן, סְאַיְיָ אַבְּחִיהָ פָּוּן מְדָה וְעוֹזָבָר יוֹחָם - אָז מִיר וְעוֹלָן מְדָה זַיְן, אָז  
מִיר וְעוֹלָן זַרְקָה לְאָזָן נֶאֱרָן מִיטָּן אַלְעָד סְהָאָטָשׁוֹנָה, אַרְיִין טְרָאָכְט דָעַם אַמְּתָה, אַבְּלָא אַשְׁמָם אַנְחָנוּ - מִיר זַעַנְעָן שׂוֹלְדִּיגְ, מִיר דָאָרְפָּן פָּאַבְּעָסָרָעָן, דִּי עַצְמָה כְּוֹדֶה זַיְן דָאָס אַיָּ  
שְׂוִין אַלְיָוָגְרִיסְעָן זַאְקָן נֶאֱרָן אַיְדָעָר מִיהִוְבָּט אָן עַפְּעָס טָהָהָן, אַוְדָאָיָי דָאָרְפָּן מַעַן טְאָקָע זַעַהָן וְוַיְתָעָר וְאַס מַקְעָן טְאָקָע פָּאַבְּעָסָעָרָן דִּי אַלְעָזָאָקָן, טְאָקָע סְזָאל נִשְׁטָז זַיְן קִינְ  
טָעָנָה [אַונְגָּן], אַבְּרָעָד דִּי עַצְמָה זַיְן מְדָה זַיְן אַז שְׂוִין אַגְּרִיסְעָן זַיְן.

דער אלטער רביעי רעדט דאך אויז פייל וועגן אמת, אלעלמאל אונן בפרט אין די טאג, 'אתם' נצבים היום ايיז דאך אוטיות אמות, דארף מען וויסן דעם אמת אונן דאך ממען מודה זיין על האמת, נישט צו זאך אינערען די אלע שטוטהים מיט הבלם, אלעס איז מעשה שקר, מודה זיין על האמת אונן וויסן וואס מהאט צו טאהן, איז מוויל דער אמת האט מען סייעטה דושמאן אויז צו.

הגליל יון "ל ע"י  
מעורכת באור יעקב חיים לוצק  
בנישיאות כ"ק מרכז אדמורי שליטות\*\*\*\*\*  
להרומות והנצחות  
או לקבלת התהילה;  
כחותם מייל;  
[Cilyentcitz@gmail.com](mailto:Cilyentcitz@gmail.com)